

...Dialog...

...Dialog...

Myślenie fotograficzne – moment

Zamiast słów fotografia / Skojarzenie i odpowiedź

Zapraszałam do zabawy fotografią. Podjęcia wizualnego wyzwania w formie rozmowy, dyskusji dialogu opartego na obrazie. Zamiast tysiąca słów fotografia, która wyzwala emocje, skojarzenie, która jest jak wyzwanie, zapytanie, stwierdzenie, na które należy odpowiedzieć obrazem będącym do niej odniesieniem, czy też kontrą. Bo przecież poruszane w dyskusji wątki nie zawsze są jednoznaczne, oczywiste, proste. Uczyliśmy się myśleć i podejmować dyskurs przy pomocy fotograficznego obrazowania. Dla przykładu: jeśli pokażemy zdjęcie deszczu, to na jaką odpowiedź możemy liczyć? Czy na inny deszcz, czy może na jedną kroplę, a może na tęczę, która powstaje w czasie deszczu? Może ktoś zwróci uwagę na problem suszy albo na układ elementów składających się na kompozycję? Możliwości jest wiele, obrazów tysiące. Na warsztatach budowaliśmy relacje zarówno te międzyludzkie, jak i fotograficzne, poznawaliśmy się poprzez fotografie. Powstały dłuższe projekty, wielowątkowe dyskusje i chwilowe wyznania. Ważna była również chęć rozwoju i ciekawość świata. Na koniec obraz spotkał się ze słowem.

PS.: A wy? Jeśli pokażę wam zdjęcie zielonej kartki, jaką przygotujecie mi odpowiedź...?

Na wasze odpowiedzi czekam pod mailem: anna@galeriaokno.pl

Anna Panek-Kusz

Fotografisches Denken – der Moment

Fotografie statt Worte / Assoziation und Antwort

Ich habe zu einem fotografischen Spiel eingeladen. Eine Herausforderung in Form eines visuellen Gesprächs anzunehmen. Eine Diskussion auf der Grundlage von Bildern zu führen. Statt tausender Worte nur Fotografie, die Emotionen und Assoziationen auslöst. Fotografische Aussagen oder Fragen, auf ein Bild wird mit einem Bild geantwortet. Schließlich sind die in einer Diskussion besprochenen Themen nicht immer eindeutig, offensichtlich, einfach. Wir haben im Workshop gelernt, mithilfe der fotografischen Abbildung zu denken und den Diskurs aufzunehmen. Wenn wir zum Beispiel ein Bild von Regen zeigen, können wir mit welcher Antwort rechnen? Mit einem anderen Regen, oder vielleicht nur einem Tropfen, oder mit einem Regenbogen. Vielleicht wird jemand auf das Problem von Dürren verweisen, oder auf die Anordnung der Elemente, aus denen die Komposition besteht? Es gibt viele Möglichkeiten und tausende Bilder. Während des Workshops bauten wir Beziehungen sowohl innerhalb der Fotografie als auch zwischenmenschlich auf, wir lernten uns mittels der Fotografien kennen. Es entstanden längere Projekte, themenreiche Diskussionen und zeitweilige Offenbarungen. Wichtig war der Wunsch nach Entwicklung und die Neugier auf die Welt. Am Ende traf das Bild auf das Wort.

PS.: Und Sie? Wenn ich Ihnen ein Bild eines grünen Blattes Papier zeige, welche Antwort bereiten Sie mir vor? Ich warte auf Ihre Antworten unter der Adresse anna@galeriaokno.pl.

Anna Panek-Kusz

Dialog
Anna Łysiak – Katarzyna Skubisz

Otwarte

Offen

Anna Łysiak

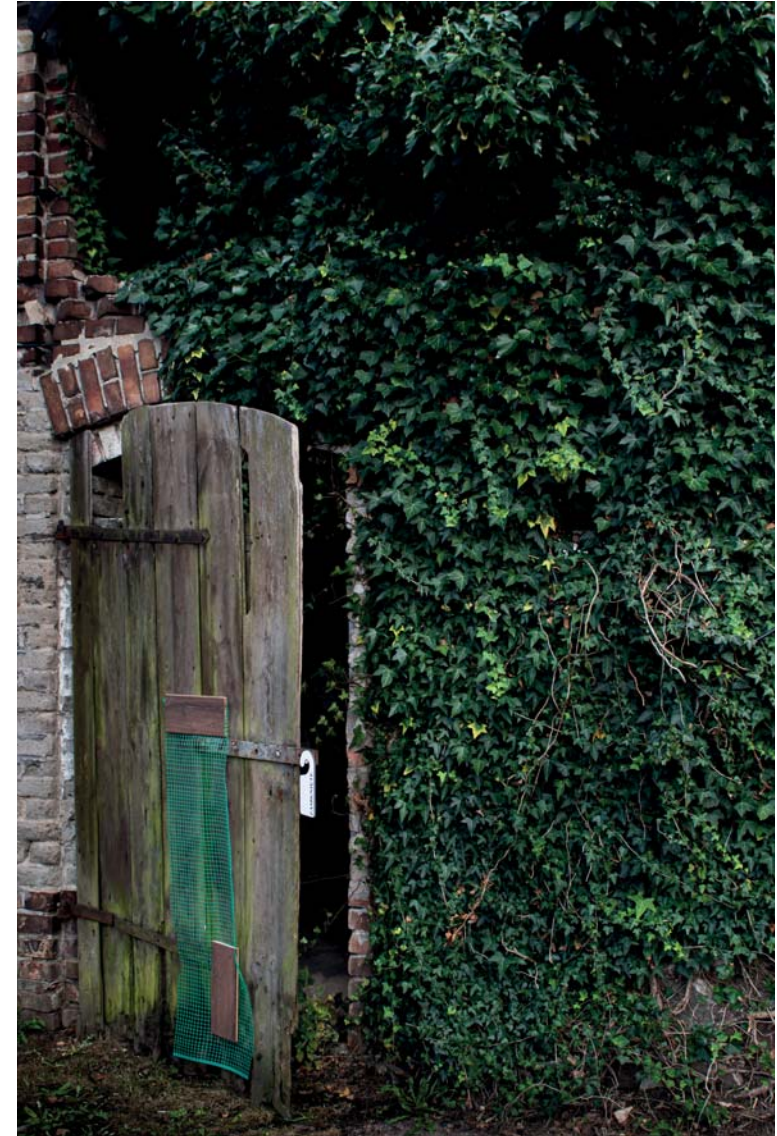


Dialog
Anna Łysiak – Katarzyna Skubisz

Zamknięte

Geschlossen

Katarzyna Skubisz

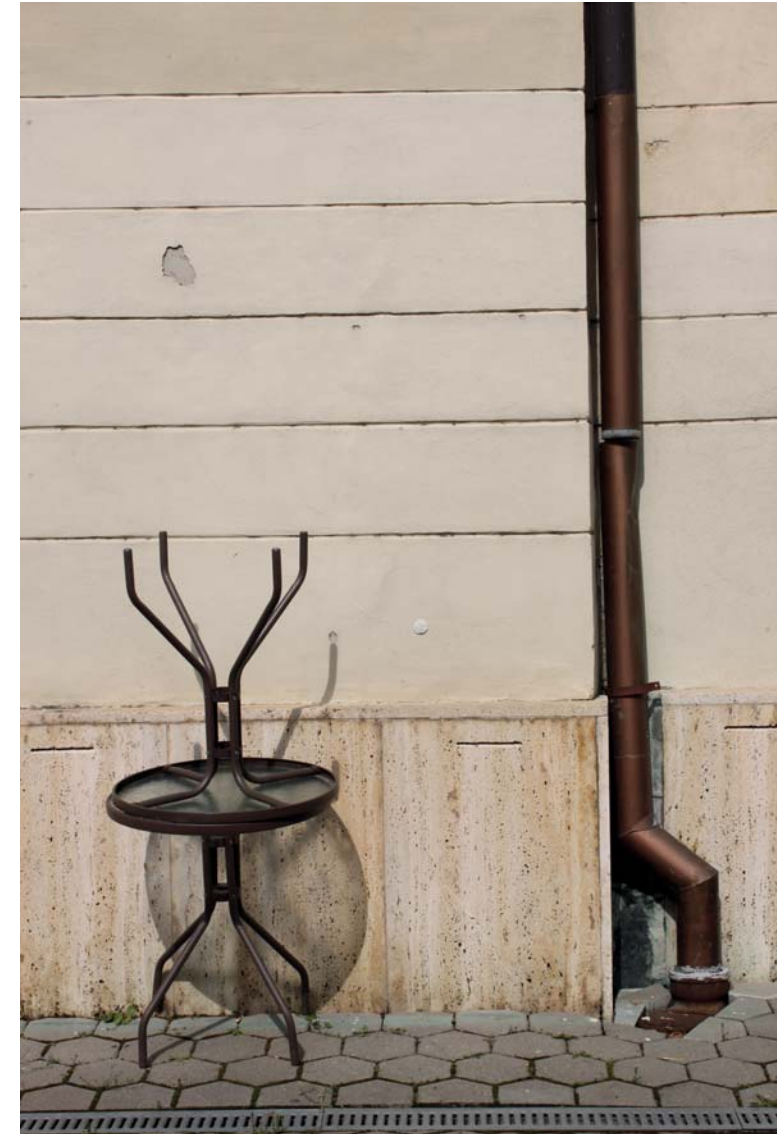


Dialog
Anna Łysiak – Katarzyna Skubisz

Oczekiwanie

Das Erwarten

Anna Łysiak



Dialog
Anna Łysiak – Katarzyna Skubisz

Ciekawość

Neugierde

Katarzyna Skubisz



Dialog
Marzena Tatarska – Dorota Nowak

Przygnębienie

Bedrücktheit

Marzena Tatarska

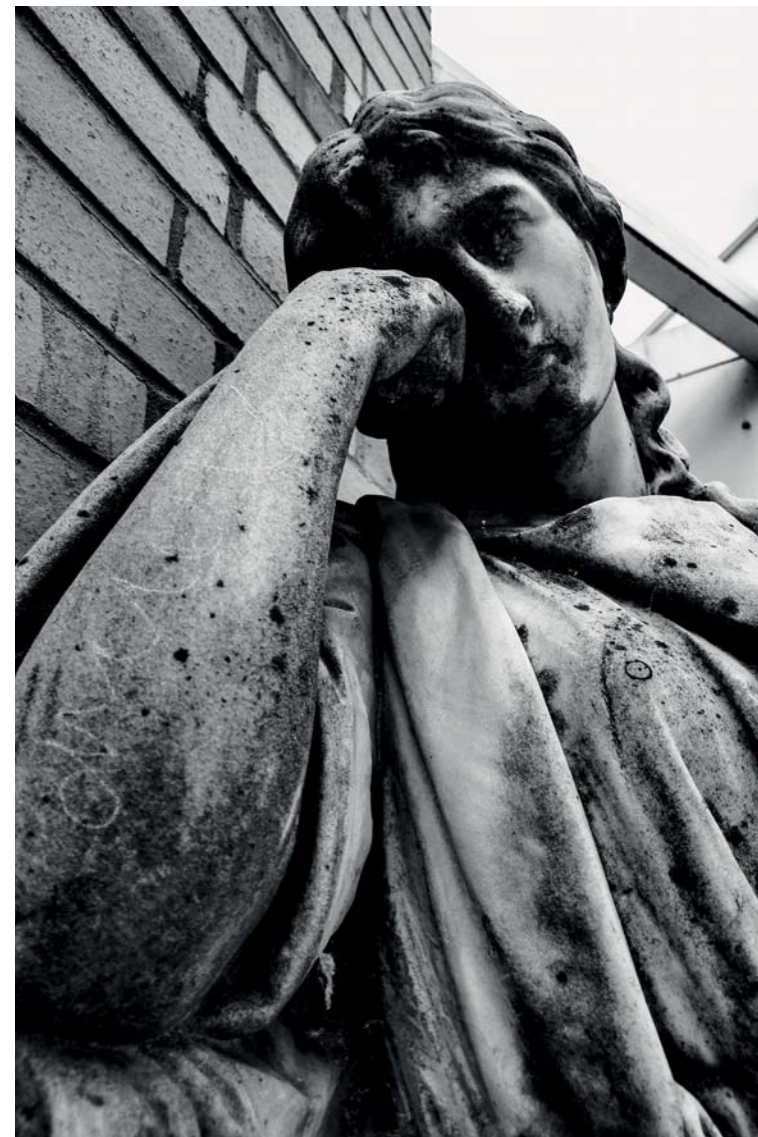


Dialog
Marzena Tatarska – Dorota Nowak

Rozmyślania

Überlegungen

Dorota Nowak



Dialog
Marzena Tatarska – Dorota Nowak

Przemijanie

Vorbeigehen

Marzena Tatarska



Dialog
Marzena Tatarska – Dorota Nowak

Nowe życie

Neues Leben

Dorota Nowak



Dialog
Emilia Kusz – Agnieszka Dubacka

Cień...

Schatten...

Emilia Kusz

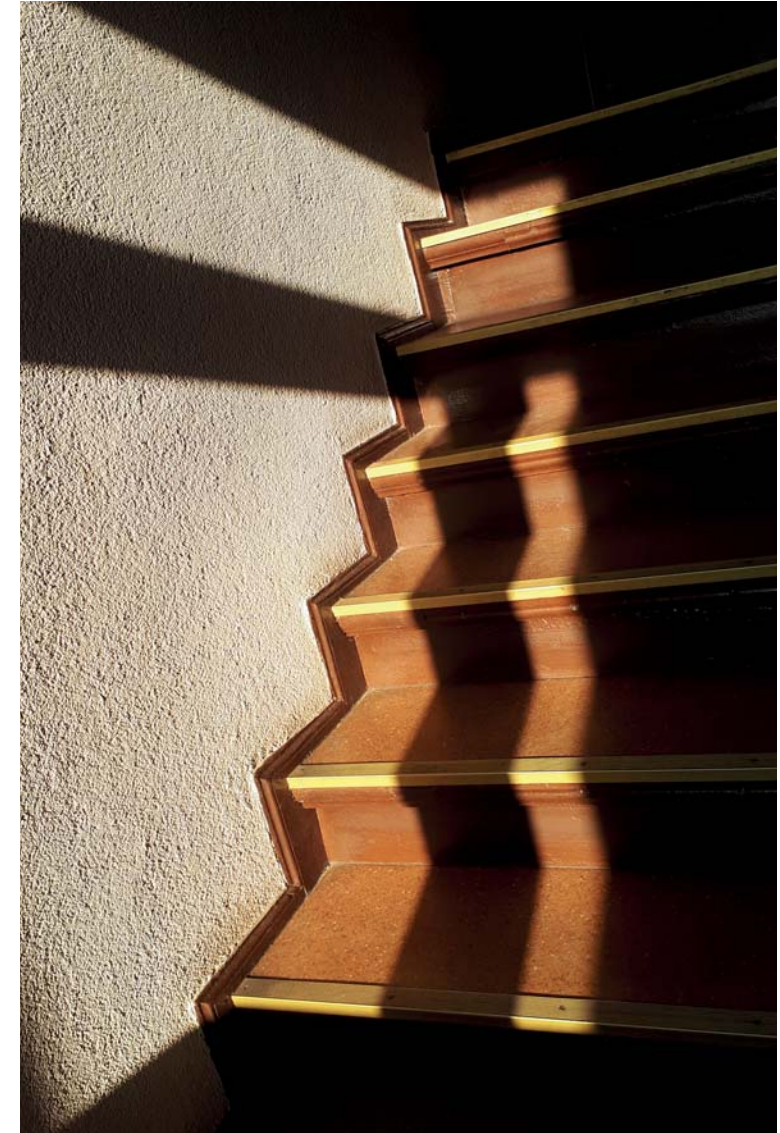


Dialog
Emilia Kusz – Agnieszka Dubacka

Czasami trzeba będzie iść przed siebie, a czasami...
trzeba będzie się wspinać.

Manchmal muss man vor sich hergehen, und manchmal...
muss man hinaufklettern.

Agnieszka Dubacka



Dialog

Małgorzata Gorocho – Eberhard Staar

Obecność

Vorhandensein

Małgorzata Gorocho



Dialog
Małgorzata Goroch – Eberhard Staar

Powrót do źródła

Rückkehr zum Ursprung

Eberhard Staar



Dialog
Małgorzata Goroch – Eberhard Staar

Przyptywy – odpływy

Zuflüsse – Abflüsse

Małgorzata Goroch



Dialog

Karolina Konczyńska – Tomasz Fedyszyn

Jesteśmy ukształtowani; podobni, choć różni. Zastanawiam się między innymi nad procesem wtapiania się w otoczenie. Co sprawia że wtapiamy się w tło, że jesteśmy neutralni, a kiedy zaczyna się moment oddziaływania na otoczenie?

Wir sind geformt; ähnlich, aber unterschiedlich. Ich frage mich unter anderem nach dem Prozess der Verschmelzung mit der Umgebung. Was lässt uns in den Hintergrund treten, macht uns neutral, und wann beginnt der Moment des Einwirkens auf die Umwelt?

Karolina Konczyńska



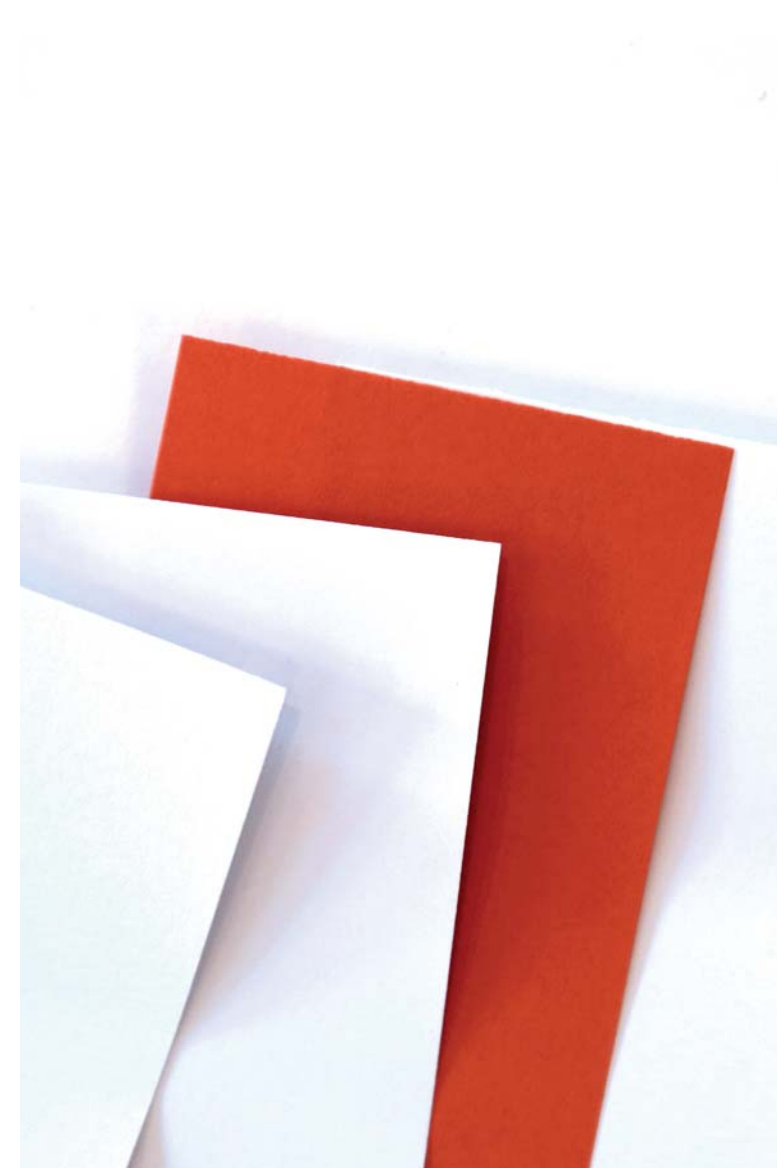
Dialog

Karolina Konczyńska – Tomasz Fedyszyn

Moment, kiedy zaczynamy oddziaływać na otoczenie, rozpoczyna się wtedy, kiedy podejmujemy decyzję, wyróżnić się z tłumu.

Der Moment, in dem wir anfangen unsere Umgebung zu beeinflussen, beginnt, wenn wir die Entscheidung treffen, uns von der Masse abzuheben.

Tomasz Fedyszyn



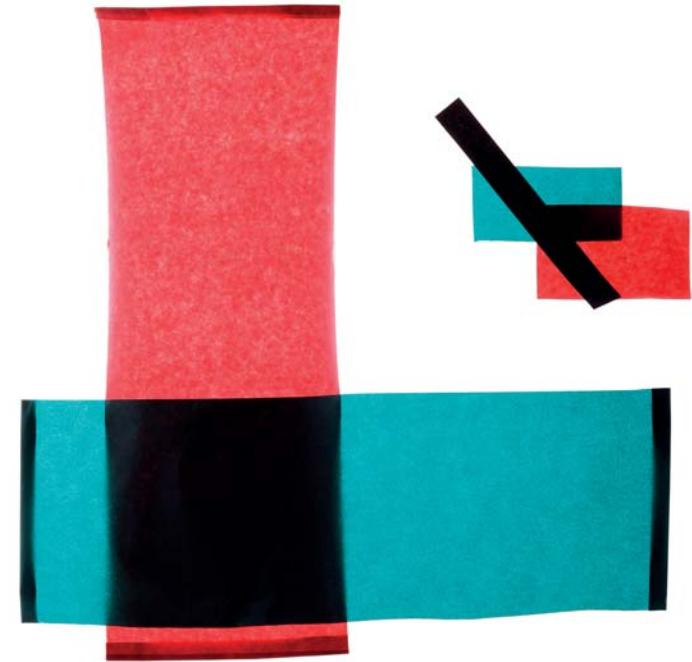
Dialog

Karolina Konczyńska – Tomasz Fedyszyn

Pytanie brzmi, Czy możemy o tym decydować?
Każdy z nas jest inny, już na poziomie komórkowym.
Czy decydując o byciu innym nie stajemy się sztuczni?
Czy przez przypadek nie zaczynamy udawać kogoś innego?

Die Frage lautet, können wir darüber entscheiden?
Jeder von uns ist anders, schon auf zellulärer Ebene.
Wenn wir uns entscheiden, jemand anderes zu sein,
werden wir dann nicht künstlich?
Fangen wir nicht zufällig damit an, so zu tun,
als wären wir jemand anderes?

Karolina Konczyńska



Dialog
Witold Cholewa – Beata Łysiak

Wolność

Freiheit

Witold Cholewa



Dialog
Witold Cholewa – Beata Łysiak

Arsenał wolności

Arsenal an Freiheit

Beata Łysiak



Dialog
Witold Cholewa – Beata Łysiak

**Jest wiele drogowskazów mówiących, jak mamy żyć, kogo kochać
a kogo nienawidzić... Który jest właściwy? Trudny wybór.**

**Es gibt viele Wegweiser, die sagen, wie wir leben sollen, wen wir
lieben oder wen wir hassen sollen... Welcher Weg ist der richtige?
Eine schwere Entscheidung.**

Witold Cholewa



Dialog
Witold Cholewa – Beata Łysiak

Czasem o naszych wyborach... drogach życia
decyduje przypadek...

Manchmal entscheidet der Zufall über unsere Lebenswege...

Beata Łysiak



Dialog
Witold Cholewa – Beata Łysiak

**Czekać na podmuch wiatru jak liść na wietrze czy też mknąć jak
strzała wbrew wszystkiemu, ale w dobrym towarzystwie?!**

**Warten auf einen Windstoß wie ein Blatt im Wind oder trotz allem
wie ein Pfeil dahineilen, dafür aber in guter Gesellschaft?!**

Witold Cholewa

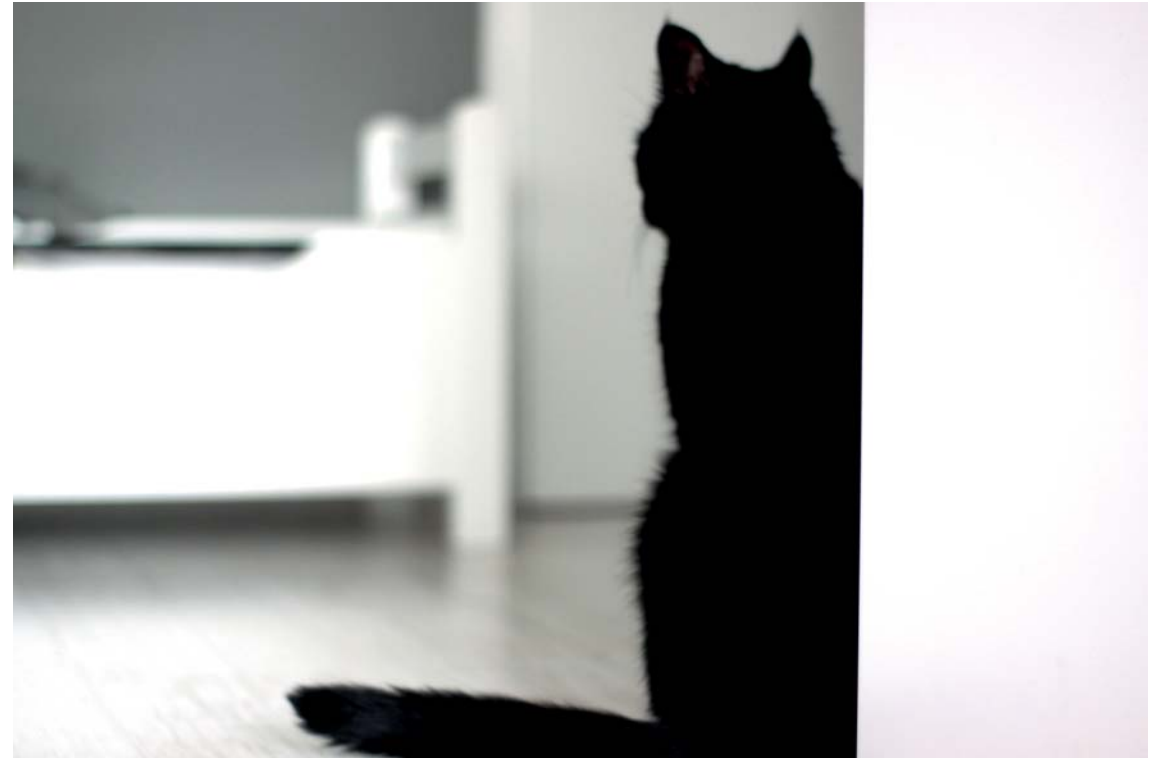


Dialog
Witold Cholewa – Beata Łysiak

Samotność?...wybór czy konieczność?

Einsamkeit?...Entscheidung oder Notwendigkeit?

Beata Łysiak



Dialog
Natalia Janczycka – Emilia Kusz

Dokąd byśmy doszli, gdybyśmy mogli się zatrzymać? Nasze życie pędzi jak pociąg. Natłok spraw, natłok pracy, natłok informacji. Czas, który chcielibyśmy poświęcić na coś innego, przecieka nam przez palce. Marzenia są jak migawki pięknego krajobrazu za oknem w miejscu, gdzie nie ma naszej stacji.

Wo kämen wir hin, wenn wir anhalten könnten? Unser Leben rast wie ein Zug. Ein Übermaß an Angelegenheiten, an Arbeit, an Informationen. Die Zeit, die wir gerne mit etwas anderem verbrächten, rinnt uns durch die Finger. Träume sind wie Momentaufnahmen einer schönen Landschaft am Fenster an einem Ort, an dem es unsere Haltestelle nicht gibt.

Natalia Janczycka



Dialog
Natalia Janczycka – Emilia Kusz

Czy to miałaby być nasza ostatnia i zarazem pierwsza stacja?

Sollte dies unsere letzte und zugleich erste Haltestelle sein?

Emilia Kusz



Dialog
Natalia Janczycka – Emilia Kusz

**Zdarzają się też nagłe wykolejenia. Z wielkim hukiem
niespodziewanie świat zatrzymuje się w miejscu, a my nie
możemy się ruszyć, przytłoczeni bagażem doświadczeń.**

**Es gibt auch plötzliche Entgleisungen. Mit einem großen Knall
bleibt die Welt plötzlich stehen und wir können uns nicht mehr
bewegen, eingeklemmt vom Ballast der Erfahrung.**

Natalia Janczycka



Dialog
Natalia Janczycka – Emilia Kusz

**Czasem trzeba otworzyć sobie drzwi możliwości.
Idziemy dalej, inną trasą, innym przejściem, niekiedy
wspominając to, czego nie udało nam się osiągnąć.**

**Manchmal muss man die Tür der Möglichkeiten öffnen. Es geht
weiter, auf einem anderen Weg, einer anderen Passage, wobei wir
uns gelegentlich daran erinnern, was wir nicht erreichen konnten.**

Emilia Kusz



Dialog
Sławomir Janicki – Dariusz Olechno

Jesteś tylko Ty

Es gibt nur Dich

Sławomir Janicki



Dialog
Sławomir Janicki – Dariusz Olechno

Słucham tylko Ciebie

Ich höre nur Dir zu

Dariusz Olechno



Dialog
Sławomir Janicki – Dariusz Olechno

Jestem, bo jesteś

Ich bin, weil Du bist

Sławomir Janicki



Dialog
Sławomir Janicki – Dariusz Olechno

Tylko Ty

Nur Du

Dariusz Olechno



Dialog

Tomasz Fedyszyn – Anna Panek-Kusz

**Co jeśli... Ale dlaczego miałoby być inaczej?
Znam to, przecież wiem, co się stanie.
Tyle razy to widziałem.**

**Was wenn... aber warum sollte es anders sein?
Ich kenne das, ich weiß doch, was passieren wird.
So oft habe ich das gesehen.**

Tomasz Fedyszyn



Dialog

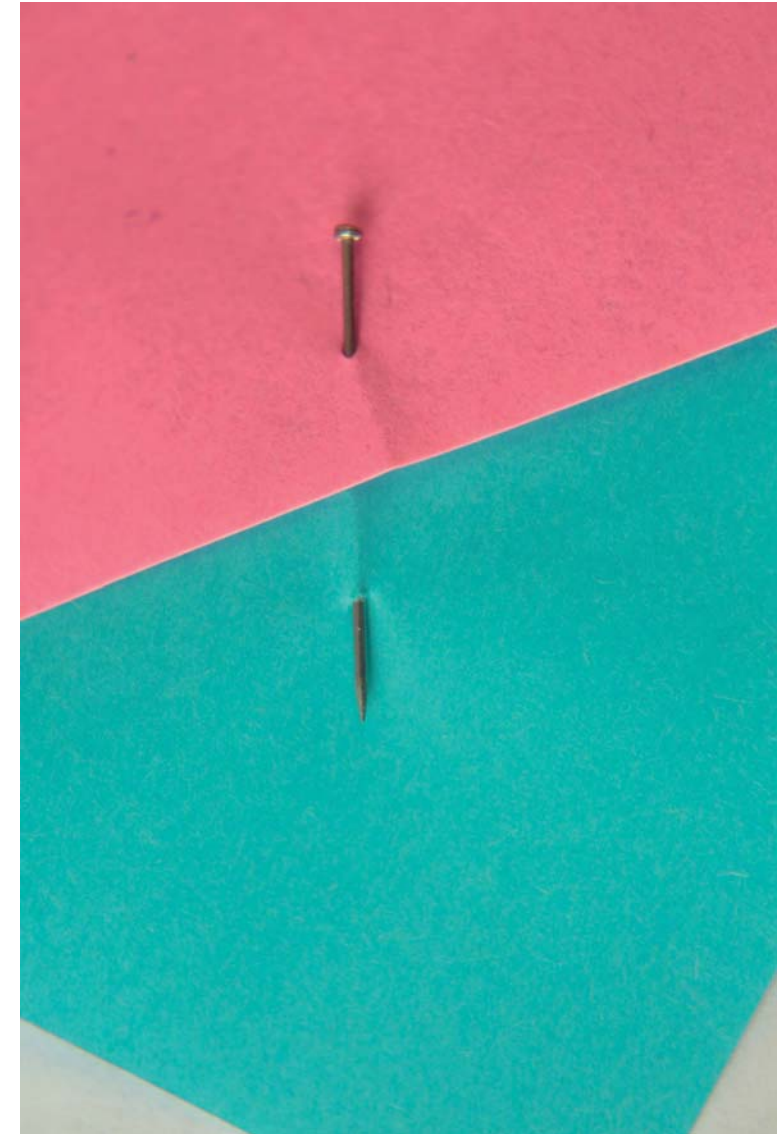
Tomasz Fedyszyn – Anna Panek-Kusz

Strzałka czasu według Stephen Hawkinga.

**Czy wszystko jest przewidywalne, czy wszystko
da się poskładać powtórnie, odwrócić czas?**

**Ein Zeitpfeil im Sinne Stephen Hawking. Ist alles vorhersehbar,
lässt sich alles erneut zusammensetzen, die Zeit umkehren?**

Anna Panek-Kusz



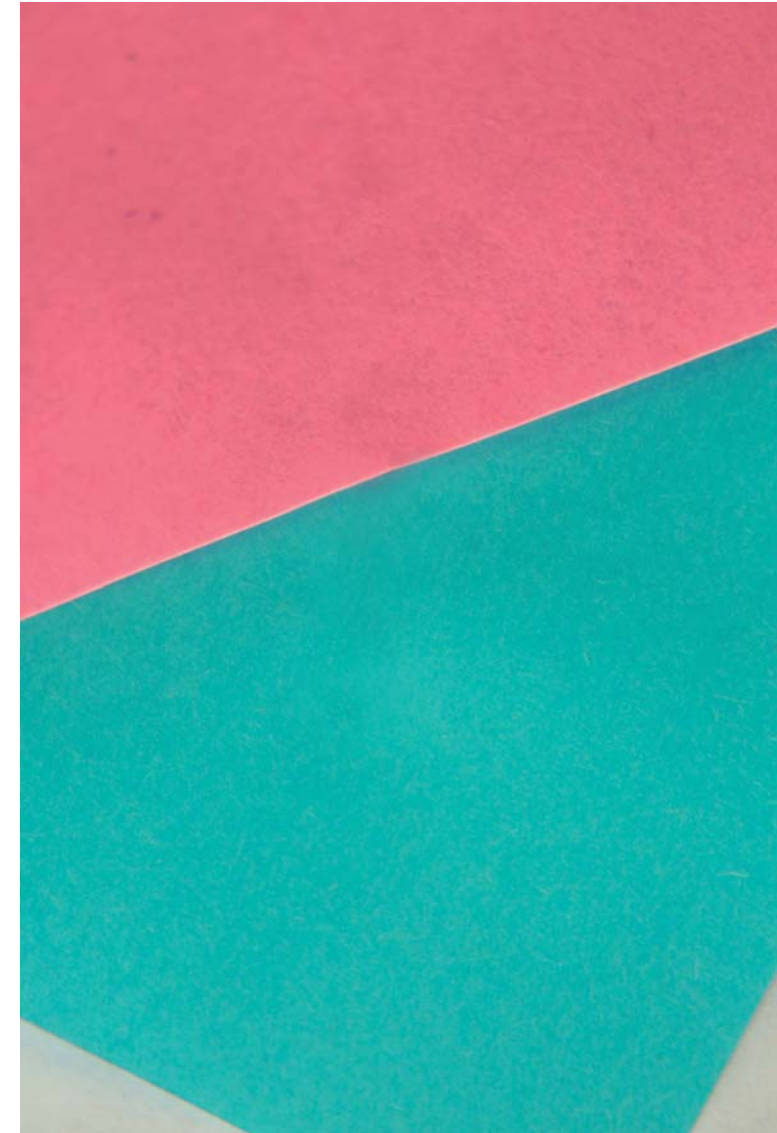
Dialog

Tomasz Fedyszyn – Anna Panek-Kusz

**Paradoks dziadka. „Podczas podróży w czasie wstecz
nie można dokonać niczego, co mogłoby ją uniemożliwić,
gdyż nie zrobiło się tego w przeszłości.”**

**Großvaterparadox. „Während einer Zeitreise in die Vergangenheit
darf man nichts unternehmen, was diese unmöglich machen
würde, da man dieses in der Vergangenheit nie getan hat.”**

Tomasz Fedyszyn



Dialog

Tomasz Fedyszyn – Anna Panek-Kusz

Jesteśmy tylko częścią większej całości

Ich bin nur ein Teil eines größeren Ganzen

Anna Panek-Kusz



Dialog
Witold Cholewa – Tomasz Fedyszyn

Czy można więcej...?

Kann man mehr...?

Tomasz Fedyszyn



Dialog
Witold Cholewa – Tomasz Fedyszyn

„Dla idei ponieść śmierć – ktoś zna ideę lepszą?”
– jak śpiewał Brassens. Można jednak bardziej siebie spożytkować
poprzez oddawanie swoich wszystkich atrybutów otoczeniu,
ubogacając innych swoją osobą...

„Für eine Idee sterben – hat jemand eine bessere Idee?”
– wie Brassens sang. Man kann sich jedoch nützlicher machen
durch Weitergabe der eigenen Attribute an die Umgebung
und dabei andere mit der eigenen Persönlichkeit bereichern...

Witold Cholewa



Dialog
Witold Cholewa – Tomasz Fedyszyn

Oddając siebie w pełni, ryzykujemy utratę siebie.

Sich in Gänze hingebend riskieren wir den Verlust unserer selbst.

Tomasz Fedyszyn



Dialog
Witold Cholewa – Tomasz Fedyszyn

Czy nie ryzykujesz utraty siebie,
jeśli za kogoś jesteś odpowiedzialny?

Riskierst du nicht, dich selbst zu verlieren,
wenn du für jemanden verantwortlich bist?

Witold Cholewa



Dialog
Katarzyna Skubisz – Anna Łysiak

Właściwy kierunek

Die richtige Richtung

Katarzyna Skubisz



Dialog
Katarzyna Skubisz – Anna Łysiak

W pogoni za szczęściem
Auf der Jagd nach dem Glück

Anna Łysiak



Dialog
Katarzyna Skubisz – Anna Łysiak

Szarość dnia

Alltagsgrau

Katarzyna Skubisz



Dialog
Katarzyna Skubisz – Anna Łysiak

Miraż

Trugbild

Anna Łysiak



Dialog
Agnieszka Dubacka – Natalia Janczycka

Wyjście poza ramy

Den Rahmen verlassen

Agnieszka Dubacka



Dialog
Agnieszka Dubacka – Natalia Janczycka

Wciśnięcie w ramy

In den Rahmen pressen

Natalia Janczycka



Dialog
Dariusz Olechno – Małgorzata Goroch

Z czasem zniknę...

Mit der Zeit verschwinde ich...

Dariusz Olechno



Dialog
Dariusz Olechno – Małgorzata Goroch

Idę... oddycham, myślę, uśmiecham się,
złuszczę, naprawiam... „Z czasem zniknę...”

Ich gehe... atme, denke, lächle,
ärgere mich, repariere... „Mit der Zeit verschwinde ich...”

Małgorzata Goroch



Dialog
Dariusz Olechno – Małgorzata Goroch

A ja chcę żyć

Ich aber will leben

Dariusz Olechno



Dialog
Dariusz Olechno – Małgorzata Goroch

Początek

Anfang

Małgorzata Goroch



Dialog
Dariusz Olechno – Małgorzata Goroch

Jestem

Ich bin

Dariusz Olechno



Inicjatywa | Idee: Anna Panek-Kusz

Festiwal Nowej Sztuki | Festival Neuer Kunst IAbiRynT – Akademia IAbiRynT

Galeria | Galerie OKNO, Słubicki Miejski Ośrodek Kultury

ul. 1 Maja 1, 69-100 Słubice

Tłumaczenie | Übersetzung: Maciej Lech

Opracowanie graficzne | Grafische Gestaltung: Tomasz Stefański

Realizacja | Realisation:

Grupa fotograficzna | Fotogruppe AKFA [Autorska Komórka Fotografii Artystycznej]

Witold Cholewa, Agnieszka Dubacka, Tomasz Fedyszyn, Małgorzata Goroch, Natalia Janczycka,

Sławomir Janicki, Karolina Konczyńska, Emilia Kusz, Anna Łysiak, Beata Łysiak, Dorota Nowak,

Dariusz Olechno, Anna Panek-Kusz, Katarzyna Skubisz, Eberhard Staar, Marzena Tatarska

Słubice, 2020

ISBN 978-83-913197-5-8

